

GRONINGER

Dingsdag

COURANT.

den 5 Februarij.

NOTIFICATIE.

BURGEMEESTER EN WETHOUDEREN der Stad Groningen brengen ter kennis van de belanghebbenden, dat de eerste zitting van den Militie-Raad in dit jaar in deze Provincie zal geopend worden op Maandag, den 4 Februarij, aanstaande; dat de Lotelingen dezer Gemeente, welke gewone reclames hebben, als: te kleine maat, broedersdienst, enz. voor dien Raad moeten verschijnen op den genoemden dag, des voormiddags te negen uren, en de zoodanigen, welke wegens lichaams-gebreken reclameren, op Zaterdag, den 9 der gezegde maand, des voormiddags precies te negen uren; en eindelijk, dat de belanghebbenden zich niet op het ontvangen van een oproepings-bijlet moeten verlaten. En opdat zulks ter kennis van een' ieder' kome, zal deze in de Groninger Courant worden geplaatst en aangeslagen, waar zulks te doen gebruikelijk is. Gedaan in het Raadhuis te Groningen, den 17 Januarij 1833.

Burgemeester en Wethouders: J. F. VAN IDDEKINGE.

De Secretaris bij het Bestuur der Stad Groningen: J. H. M. HORA SICCAMA.

NOTIFICATIE.

BURGEMEESTER EN WETHOUDEREN der Stad Groningen roepen bij deze op al de Ingeschrevenen voor den LANDSTORM dezer Stad en Gemeente, welke vermeenen mogten redenen te hebben, waarom zij van de dienst van den LANDSTORM zouden moeten worden vrijgesteld, om deze hunne redenen op de naderende dagen en uren in het Raadhuis aan te geven, in het Bureau van Inkwartiering, te weten:

Dingsdag, den 5 Februarij 1833,

die, welke wonen in de roode Afd. letter A, des voormiddags te 9 uren,	B, _____ 11 _____
_____	C, _____ 12 _____
_____	D, des namiddags te 3 _____
_____	E, _____ 4 _____
_____	F, _____ 5½ _____

Woensdag, den 6 Februarij,

die, welke wonen in de roode Afd. letter G, des voormiddags te 9 uren,	H, _____ 10½ _____
_____	I, _____ 11½ _____
_____	K, des namiddags te 3 _____
_____	L, _____ 5 _____
_____	M, _____ 6½ _____

Donderdag, den 7 Februarij,

die, welke wonen in de roode Afd. letter N, des voormiddags te 9 uren,	O, _____ 10 _____
_____	P, _____ 11½ _____
_____	Q, des namiddags te 3 _____
_____	R, _____ 3½ _____
_____	S, _____ 5½ _____

Vrijdag, den 8 Februarij,

die, welke wonen in de roode Afd. letter T, des voormiddags te 9 uren,	U, _____ 10½ _____
_____	V, _____ 11½ _____
_____	W, _____ 12 _____
_____	X, des namiddags te 3 _____
_____	Y, _____ 4 _____
_____	Z, _____ 5½ _____

En opdat deze ter kennis kome van een' ieder', zal dezelve in de Groninger Courant geplaatst en aangeslagen worden, waar zulks te doen gebruikelijk is. Gedaan in het Raadhuis te Groningen, den 28 Januarij 1833.

Burgemeester en Wethouders: J. F. VAN IDDEKINGE.

De Secretaris bij het Bestuur der Stad Groningen: J. H. M. HORA SICCAMA.

PUBLICATIE.

BURGEMEESTER EN WETHOUDEREN der Stad Groningen brengen ter kennis van:

- De Inlandsche en vreemde Kramers, Kooplieden of Omloopers, bedoeld in de tabellen no. 7 en 8 der Wet van den 21 Mei 1819;
 - De Debitanten van Loterijbriefjes;
 - Zoodanige handeldrijvende, als Kooplieden belaste personen, welke hunne waren ter verkoop, hetzij in het klein, hetzij in het groot, te water of te land, aanmet zich voeren, en
 - De Eigenaars, Schippers en Directievoerders van Binnenschepen, Schuiten en Vaartuigen, bedoeld bij de tabel no. 16, gevoegd bij de Wet van den 6 April 1823;
- Dat zij allen, voor zoo verre zij voornemens zijn, om gedurende de eerste vier maanden van dit jaar deze beroepen uit te oefenen, zich, met overlegging van hun patent, in het vorige jaar afgegeven, ten Kantore van de Zetters op het Raadhuis dezer Stad, van heden tot den 9 Februarij 1833, des namiddags van twee tot vijf uren, kunnen aangeven, ten einde, na gedane betaling bij den Ontvanger, hunne patenten geveerd te krijgen, gelijk mede een iegelijk, die deze beroepen op nieuw wil aanvangen, op bovengemelden tijd mede verplicht is aldaar aangave te doen.

En worden al de voorschrevene patentpluigen verder gewaarschuwd, hun beroep niet uit te oefenen, zonder het gezegde patentblad bij zich te hebben, vermits zij zich bij gebreke daarvan blootstellen aan de beboeting in eene som van 15 gulden; volgens § 1 van art. 32 der Wet van den 21 Mei 1819.

En opdat deze kome ter kennis van een' ieder', zal dezelve in de Groninger Courant worden geplaatst en aangeslagen, waar zulks te doen gebruikelijk is.

Gedaan in het Raadhuis te Groningen, den 31 Januarij 1833.

Burgemeester en Wethouders: J. F. VAN IDDEKINGE.

De Secretaris bij het Bestuur der Stad Groningen: J. H. M. HORA SICCAMA.

Die genegen zijn, om ten dienste der Stad Groningen te leveren eenhonderd en vijf stuks KEVERBERES LANTAARNEN, in den tijd van drie jaren, kunnen daartoe, met gesloten briefjes, zich, vóór den 16 Februarij 1833, ter Stads Secretarij, alwaar de Voorwaarden ter lezing liggen, aannemen, terwijl het model van den 11 daar bevorens in het Raadhuis voorhanden zal zijn, en nadere informatie te bekomen zijn bij den Stads Bouwmeester D. H. BOS.

DUITSCHLAND.

FRANKFORT den 29 Januarij.

De Sultan heeft zich verder tot verdediging van zijn rijk, maar is ook te gelijk met den Divan op vredes-voorstellen bedacht. Bij den seraskier Chosrev-pacha is een groot raad gehouden, waarin de Sultan voorziet. De meeste leden neigden tot toegevendheid. Eenparig besloot men den tegen Mehemed en Ibrahim uitgesproken hat te herroepen, als zij tot onderhandelen gezind waren. Als eerste voorwaarde van verdrag wil men, dat de pacha van Egypte in onderwerping aan zijn Souverein moet komen, en dan open men hem het uitzigt op het stadhouderschap van Syrië. De voorzigtige kapudan-pacha Hatil, die den Sultan vroeger in Rusland met veel glans vertegenwoordigde, is naar Alexandrië gegaan, om de voornemens van de Porte te openbaren. Hij wordt door een' kabinets-secretaris van den Turkschen minister van buitelandse zaken en door eenige hooge ambtenaren van de Porte vergezeld.

Behalve aan den Russischen generaal Murawieff, zijn er ook dépêches aan Oostenrijk met een oorlogsvaartuig naar Alexandrië gegaan, terwijl er van deze voorstellen, door Turksche kommissarissen, begeleid van den kolonel Duhamel, aide-de-camp van den generaal Murawieff, kennis gegeven is aan het hoofdkwartier van Ibrahim.

Hetgene door de dagbladen van het wapenen eener Russische vloot in de haven van Sebastopol gemeld werd is, volgens berigten uit Odessa, van het begin dezer maand, geheel onwaar bevonden; en kan gerangschikt worden onder de kunstniffen, om een' glimp te geven aan wapeningen, die men misschien elders voorheest, onder het voorwendsel van Rusland in het oog te moeten houden.

Hoe weinig er ook nog eigenlijk bekend kan wezen van de gronden, waarop de vreemde Mogendheden hunne tuschenkomst in de Oostersche zaken aannemelijk pogen te maken, verspreidt men evenwel reeds het volgend ontwerp:

Mehemed moet erkend worden als onafhankelijk Koning van Egypte en Onderkoning van Syrië, doch eijnsbaar aan de Ottomannische Porte.

De grenzen van Syrië zouden, even als oudtijds, door de bergpassen van den Baylan bepaald worden.

Het pachaliek van Bagdad zal aan het Turksche rijk blijven behoorren met de Aziatische gewesten, waardoor het gemeenschap met Dearbekir en den Euphraat houdt.

Het eiland Candia zou aan Egypte en Cyprus aan Turkije behooren.

De Sultan, in het bezit blijvende van de voorregten en waardigheden van hoofd van het Islamismus, zou het regt behouden van jaarlijks den Emir Stadgi of Pacha, die de groote karavaan van Mekka begeleidt, te benoemen, alsmede zekere aanstellingen van geestelijken in de Kaaba en Mekka en van het graf van den Profeet te Medina; maar de Souverein van Egypte moet gouverneur van Arabië blijven, voor zoo veel hij het op de Wechabieten heeft veroverd.

Daarbij voegt men nog, dat Turksche en Egyptische onderdanen wederkeerig gelijke voorregten in handel en bescherming van personen en eigendommen zullen genieten.

Deze voor de Porte harde en zelfs, opzigtens andere Mogendheden, onbestaanbare voorwaarden kunnen vooreerst niet als echt aangemerkt worden, maar schijnen alleen te worden verspreid, om de wereld langzaam voor te bereiden tot de bestemming, die door sommigen aan een Egyptisch rijk toegedacht wordt.

GROOT-BRITTAJNE.

LONDEN den 30 Januarij.

De Zon'ag achtermidag bij den Baron van Zuylen van Nyevelt ontvangene dépêches betreffen de door ons Gouvernement verlangde ophelderingen, met betrekking tot sommige artikelen van het tegen-ontwerp; dat ontwerp was niet slechts gunstig door Engeland en Frankrijk ontvangen, maar de ophelderingen werden ook zoo voldoende bevonden, dat er weinig twijfel bestaat wegens het hernieuwen der onderhandelingen, met oogmerk om de Belgische aangelegenheid spoedig ten einde te brengen. Deze avond berigt ons de Globe, dat er gezegd wordt, dat de kwestie opzigtelijk de Scheldevaart terug gebracht zal worden tot den stand, waarop zij vóór de bemagtiging der citadel zich bevond; dat de vaart mitsdien vrij zou wezen, en, zoo lang het embargo duurt, de Engelsche en Fransche schepen natuurlijk daarvan zouden uitgesloten blijven, zonder nogtans de aan België toebehoorende vaartuigen hierin te vervatten. Afgezien van deze verzekering, gelooft men algemeen, dat de Hollandsche-Belgische kwestie een groot eind op den weg ter minnelijke afdoening gevorderd is.

Gisteren is het nieuwe Parlement, het eerste, hetwelk volgens de hervormings-bill gekozen is, bijeengekomen. Ondanks alles, wat de ministeriële papieren gezegd hadden, die nog onlangs des Konings persoonlijke optreding bij deze gelegenheid bijna tot het merkteken verklaarden, of hij al dan niet van harte met de staatkunde zijner ministers instemde, is de zitting door Z. M. niet geopend. Toen volgens gewoonte de beide Kamers, alvorens zich te scheiden, in de vergaderzaal van die der Lords bijeen gekomen waren, deed de lord-kanselier de volgende verklaring: »Mylords en mijne Heeren! Z. M. niet gepast oordeelende bij de opening van dit Parlement in persoon tegenwoordig te zijn, heeft het Hoogstudenzelven bebaagd, bij brieven onder het grootzegel, ons en verscheidene andere Lords te benoemen tot zijne kommissarissen, om alles in zijnen naam te verrigten.» Hierna werd, overeenkomstig het gebruik, deze lastgeving voorgelezen. Het schijnt intusschen, dat desniettemin de Koning in het Parlement verschijnen en de gewone aanspraak van den troon houden zal; want, na het voorlezen der zoogenaamde kommissie, gaf de lord-kanselier te kennen, dat, zoodra de leden der beide Kamers den eed zouden hebben afgelegd, Z. M. hun in persoon de redenen der bijeenroeping van het tegenwoordige Parlement zou komen verklaren.

Toen vervolgens de lords en de gemeenten zich gescheiden hadden, groeide het getal van de leden dezer laatste, in hunne bijzondere vergaderplaats, eerlang tot 400 aan, een aantal, hetwelk men als bijzonder groot voor eene eerste samenkomst beschouwt. Onder de leden zag men den heer O'Connell, die kort te voren uit Ierland overgekomen was; ook het beruchte hoofd der radicalen, Cobbett, welken de Courier en Times in der tijd met zulk eenen vloed van smaad-redenen overladen hebben, hem bijna niets anders aanduidende, dan onder den schijpsnaam van den ouden opgraver van Thomas Paine's geboorte. Thans merkte men op, dat hij niet alleen aan de ministeriële zijde der Kamer zijne zitplaats koos, maar zelfs boven aan de bank der treforie, ter rechterzijde der ministers.

De eerste verrigting den Kamer was de keuze van eenen voorzitter, of, gelijk men hier zegt, eenen spreker, en reeds daarbij openbaarde zich vrij levendig de strijd der partijen. De keuze van Cobbett en van eenige anderen had het bewijs geleverd, dat de pogingen der oude revolutionairen niet zonder vrucht gebleven waren. Deze partij toonde terstond, hoe zij gezind was het ministerie verder te drijven, dan het wenschte of met veiligheid acht te kunnen gaan. De ministers waren namelijk voornemens, den spreker van het vorige Parlement, den heer Mannors Sutton, tot dezelfde hoedanigheid ook in het nieuwe te doen voorslaan. Hiertegen verzette zich oogenblikkelijk de heer Hume. Hij vroeg listiglijk, of men voornemens was verandering te maken in eene bepaling, welke den heer Sutton, voor zijne vroegere diensten als spreker, een jaargeld van 4000 ponden toelegde, en gaf te kennen, dat, terwijl zulk eene bepaling hem, door dit vroeger verkregen regt, als het ware, van de Kamer onafhankelijk maakte, de bijkomende jaarwedde van 6000 ponden, die den werkelijk spreker toekomt, den last te zijnen behoeve tot 10,000 ponden (ongeveer 120,000 guldens) jaarlijks zou doen rijzen. Derhalve, door den heer O'Connell ondersteund, stelde hij den heer Littleton tot spreker voor, terwijl de heer Sutton daarentegen door lord Morpeth voorgedragen, en dit voorstel door Sir Francis Burdett ondersteund werd. Na eene vrij lange discussie, waarin ook Cobbett zich hooren liet, en bij het slot van welke de heer Sutton alle denkbare, om pensioen en traktement te vereenigen, verre van zich afwees, besliste eene zeer groote meerderheid voor den ministeriële kandidaat, wordende namelijk de heer Mannors Sutton, met 241 tegen 31 stemmen, tot spreker van het nieuwe Parlement verkozen.

De Times merkt aan, dat de heer Sutton ontegenzeggelijk, in zijne vorige betrekking, zich ongunstig voor het stelsel der Parlements-hervorming getoond en daardoor den haat der driftiger voorstanders van dat stelsel op zijnen hals geladen heeft, maar dat de ministers hem voorgesteld hebben uit eene soort van staatkundie en om de bedoelingen der zoogenaamde conservatieven, of voorstanders van het oude stelsel, te verijdelen; want, zegt de Times, hadden de ministers den heer Littleton of den heer Abercrombie tot spreker voorgesteld, zoo zouden de conservatieven oogenblikkelijk, overeenkomstig hunne grondbeginselen en uit vriendschap, den heer Sutton hebben voorgedragen, en de economisten, ja zelfs zij, die thans zoo hevig voor den heer Littleton hunne stem hebben doen hooren, zouden dien kandidaat ondersteund hebben, onder het voorwendsel van bezuiniging.

In het Huis der Representanten van de Vereenigde Staten van Amerika is eene concept-wet voorgedragen, tot verandering van het tarief, dat thans zoo veel aanleiding tot misnoegen en oneenigheid geeft en Zuid-Carolina heeft bewogen zich gezind te verklaren, om zich van de Unie af te scheuren. De voorgestelde vermindering van het tarief moet den 1 Februarij ingaan; zij betreft juist die artikelen, welke het meest in de zuidelijke staten worden gebruikt, en is zeer aanmerkelijk. Hieruit blijkt dus, dat men zich te Washington beijvert, om, zoo moge ijk, aan Zuid-Carolina alle voorwendsel te benemen van deszelfs gedane bedreiging te volvoeren, en zoo doende de gewenschte eendragt te behouden. Ondertusschen zal het te bezien staan, of dit genoegzaam zal wezen, om de zuidelijke ontvreden tot meer gematigde denkbeelden te brengen. Thans zijn zij geweldig verbitterd. Zij hebben ook een' senaat en een huis van representanten en een uitvoerend bewind opgericht. Hun wetgevend ligchaam heeft eene kommissie benoemd, om de laatste proclamatie van den President te onderzoeken, en deze heeft verklaard, dat dit stuk bestellingen bevatte en eene strekking had, strijdig met de regten der staten en de vrijheden van het volk. Zij dreigt op hare beurt den President met dwangmiddelen en verklaart, dat het volk onherroepelijk besloten heeft, om geweld met geweld te keeren, indien de troepen der Unie hunnen grond mogten betreden. De wetgevende magt heeft voorts het verslag van hare kommissie bepaald, dat er toebereidselen tot een' behoorlijk en wederstand gemaakt zouden worden.

De gouverneur van Zuid-Carolina, *Robert Y. Hayne*, heeft van zijnen kant ook eene proclamatie uitgevaardigd, waarin hij de ingezetenen waarschuwt tegen de taal en pogingen van den President, om hen van hunne ware verplichting af te trekken, en hen aanmaant, om zijne ijdele bedreigingen te verachten en de vrijheid van den Staat tegen zijne willekeurige maatregelen te verdedigen.

— Bij eene vrijwillige inschrijving is de noodige som bijeengebragt tot het uitrusten eener expeditie, om kapitein *Ross* en zijne togtgenooten te gaan opzoeken, die, zoo als bekend is, eene ontdekkings-reis naar de Noordpool ondernomen heeft en omtrent wiens lot men in eene bange onzekerheid verkeert.

— De onlusten en geweldendarijen in Ierland duren steeds voort. De *Dublin-Erening Post*, van den 24 Januarij, behelst het verhaal van niet minder dan 22 verschillende aanvallen op huizen en moorddadige aanrandingen van personen, die alleen in de graafschappen Wexford en Kilkenny in de laatste week gepleegd waren. Het is thans daar te lande zoo verre gekomen, dat de loop der criminele rechtsbedeeling bijna alom geheel stil staat, vermits er geene gezworenen gevonden worden, welke moeds genoeg hebben, om de zittingen der assises te gaan bijwonen; ondertusschen zijn de gevangenen vol van lieden, die naar hun vonnis wachten, waaronder velen, die zich aan de gruwelijkste geweldendarijen en moorden hebben schuldig gemaakt.

Een der ministeriële bladen behelst eene oproeping, om de Iersche geestelijkheid, welke door het weigeren der opbrengst der tienden in de grootste armoede gedompeld is, door *liefde-giften* te ondersteunen.

FRANKRIJK.

PARIS den 27 Januarij.

De *Gazette* van den 26 Januarij is zeer vergramd op den heer *de Lafayette*, en zegt, dat hij, die al de wetten, al de constitutiën, al de grondstellingen heeft geschonden, op den 23 dezer weder de revolutionaire grondstellingen heeft verdedigd. »De heer *de Lafayette*,» zegt zij, »heeft begonnen den eed af te leggen op de Fransche constitutie en, na den eed in de kaatsbaan, heeft hij denzelven geschonden.

»Hij legde den eed van getrouwheid af op de constitutie van 1791, welke de onschendbaarheid des Konings bepaalde, en hij heeft als cipier van *Lodewijk XVI* gediend. — Daarna bezwoor hij het volgende bestuur en in de honderd dagen ging hij bij de vreemdelingen eenen anderen Vorst vragen.

»In 1820 had hij getrouwheid aan den Koning en het charter gezworen, en hij nam deel aan eene zamenzwering der *Carbonari*, die besloten hadden, den Koning en het charter te vernietigen.

»In 1830 heeft hij in de kies-kollegiën den eed van getrouwheid aan den Koning, aan het charter en aan de wetten herinnerd, en op het stadhuis heeft hij het charter verscheurd, en den Koning als vervallen van den troon verklaard.

— In het dagblad *le Lynx* leest men het volgende artikel:

»De roovers en de Burger-Koning.

»Past op uwe zakken! is eene algemeene waarschuwing in al de steden van het departement du Nord, waar de Burger-Koning is doorgekomen. Men zou zeggen, dat het Koningrijk (*la royauté*) der barrikaden aan het wandelen is, gekortoorde van roovers, en dat het tot gardes heeft genomen die fatsoenlijk bevrijde galeiboeven, helden der revolutie, die in de eerste dagen van Augustus 1830 de wacht aan het Palais-Royal betrokken. Een troep heurzensnijders vergezelt den Koning van Julij. De zaak is ontegenzeggelijk waar: De maire van Valenciennes heeft het officieel aldus verklaard: »Wij meenen onze medeburgers te moeten waarschuwen, dat eenebende roovers, welke den Koning van Parijs schijnt vergezeld te hebben, zich thans in Valenciennes ophoudt.» Hetwelk met andere woorden wil zeggen: »Wanneer gij de beste der Republieken ziet aankomen, knoopt dan uw jas van boven tot beneden dicht; bergt uw horlogie zorgvuldig weg; want de tegenwoordigheid van de beste der Republieken is gevaarlijk voor de zakken. De heer C. . . , municipale raad van Valenciennes, weet er van te spreken, daar zijn horlogie en de ketting zijn verdwenen gedurende de aanspraak van den maire. Te Cambrai hebben de dieven het geld uit de zakken van de officieren gehaald. Men heeft de dieven zelfs in de danszaal bij den Koning gezien. Overal, waar de Koning van Julij is doorgetrokken, was men in vrees; want tot heden had zoodanige bende nog niet de reizen der Koningen van Frankrijk tot eskorte gestrekt.»

Van den 29sten. Tusschen de heeren *Human*, *de Broglie* en den Koning is tot de vermindering van de sterkte der armee besloten. Men heeft getracht, den heer *Soult* de noodwendigheid van zulk eenen maatregel begrijpelijk te maken, ten einde de budgets van 1833 en 1834 te ontlasten; doch de heer *Soult* heeft verklaard, in dat geval zijne portefeuille te willen nederleggen. Het schijnt intusschen, dat men, zelfs op het gevaar van den heer *Soult* te zullen moeten vervangen, niettemin aan de Kamers de gewenschte redactie zal voorslaan. De kadres van het leger zullen in stand gehouden worden zoodanig als zij thans zijn, en de 150,000 met onbepaald verlof naar huis te zenden soldaten zullen elk oogenblik ter beschikking des ministeries van oorlog blijven.

BELGIE.

BRUSSEL den 29 Januarij.

De *Courrier* deelt met ophef het volgende geval mede, dat gedurende het jongste verblijf van *Lodewijk Philippus* te Rijsel zou gebeurd zijn:

»Den generaal *Larocastine* was een eerekruis beloofd voor eenen aan hem onderhoorigen dapperen officier. Bij de uitdeeling kwam die met wonden bedekte officier zich aanmelden, om den eed af te leggen; doch de maarschalk *Soult* maakte nu bedenking. Daarop trad de generaal *Larocastine* uit de gelederen, sommeerde den maarschalk *Soult*, om zijn woord te houden en bedreigde hem, in tegenwoordigheid van de verzamelde 30,000 man, zijnen degen te zullen verbreken en zijn ontslag te nemen, indien men een dapperen officier geen regt liet wedervaren. De generaal was bleek van kwaadheid en verontwaardiging. Het was een indruk makend schouwspel. (Zeer bevoorrecht ook voor de goede krijgstuicht!) Die edelmoedigheid van een opperhoofd, die zonder bedenken zijne geheele loopbaan opofferde, om de zaak van eenen dapperen voor te staan, had iets bewonderenswaardigs, waardoor de gansche armee geëlectriseerd werd. De Koning en de maarschalk durfden niet weigeren, en de officier werd gedecoreerd. Generaals, officieren, soldaten, volk, alles riep toen uit: *leee de generaal Larocastine*. Hij werd omringd en ieder wilde hem omhelzen. Sedert wordt die generaal bij de armee aangebeden; hij zou er mede kunnen doen wat hij wilde. Daarentegen is hij, gelijk wel te denken is, bij het ministerie geheel in ongenade.

Van den 31sten. Nadat gisteren de krijgsraad te Antwerpen zich competent verklaard had, om in de zaak van *van der Schrieck c. s.* vonnis te vellen, heeft de auditeur militair het woord gevoerd en de doodstraf voor de beschuldigden geëischt. Het hof intusschen, na afloop der debatten zich verwijderd hebbende, heeft, terug gekomen, de drie beschuldigden, *van der Schrieck*, *Dodd* en *Claerens*, niet schuldig verklaard van met den vijand gemeenschap te hebben gehad en onmiddellijk hunne in vrijheid stelling bevolen. Deze drie personen hebben nu echter reeds eene voorafgaande viermaandsche gevangenisstraf onschuldig geleden.

— De *Messenger de Gand* heeft voor een paar dagen van een ontwerp gewaagd, om de haven van Ter Neuzen, eventueel na eene schikking, voor den handel te vergrooten. Het *Journal des Flandres* spreekt daarentegen van een ander ontwerp, 't welk bestaan zou in het openen van een kanaal bij Calloo, naar Blankenberg leidende, om de Schelde, over Belgisch grondgebied, met de Noordzee te vereenigen.

NEDERLANDEN.

's GRAVENHAGE den 31 Januarij.

Bij besluit van Z. M., van den 28 dezer, is bepaald, dat, behalve het kapitaal van *zeemaahtonderduizend* (f 600,000) gulden schatkist-biljetten, bereids uitgeloot en afgelost, naar aanleiding van § 1 van art. 1 der wet van den 14 December 1831, nog zal worden uitgeloot, ter voldoening van § 2 van hetzelfde artikel, een kapitaal schatkist-biljetten van *honderd zestigduizend gulden* (f 160,000); zullende die uitloting plaats hebben op den eersten Maandag der maand Februarij aanstaande, en de uitgelote nummers van schatkist-biljetten losbaar zijn met den 1 Maart daaraanvolgende, overeenkomstig de bepalingen, omtrent deze uitloting gemaakt bij besluit van den 5 Maart 1832, no. 55.

— Bij Koninklijk besluit, van den 27 dezer, is de heer *P. L. F. Tellier de Blariez*, Fransch onderdaan, erkend en toegelaten als consul-generaal van Frankrijk, te Amsterdam.

— H. M. de Koningin is heden namiddag allhier uit Berlijn terug gekeerd.

— Van verschillende zijden meldt men, dat onze Regering zich geneigd betoond heeft, de Schelde weder open te stellen, ook voor Frankrijk en Engeland (België komt niet in aanmerking); mits dat de laatste Mogendheden de wederregtelijk aangehoudene Nederlandsche schepen terug geven, en onze landgenooten uit hunne gevangenschap ontslagen worden.

Van den 3 Februarij. De Tweede Kamer der Staten-Generaal heeft heden geene zitting kunnen houden, uit hoofde er maar 25 leden, met den voorzitter, tegenwoordig waren. Omstreeks twee uren heeft de voorzitter hiervan aan de tegenwoordig zijnde leden kennis gegeven, en de zitting nader geadjournéerd tot aanstaanden Woensdag, den 6 Februarij eerstkomende, des namiddags te half twee.

AMSTERDAM den 1 Februarij.

Uit de tot den 7 November bij ons ontvangene Surinaamsche couranten blijkt, dat te Suriname vermoeden bestaat, dat de zware brand van den 3 op den 4 September en vele sedert nog tijdig ontdekte branden door kwaadwilligen zijn aangelegd, weshalve twee premien van f 5000 en f 2000 worden uitgeloot aan hen, die de schuldigen in handen van het gerecht leveren, en dezelfde belooning voortaan blijft vastgesteld op elke

aanwijzing van zulke gruwelkdaad. Voorts wordt bepaald, dat de neergebrande wijken naar regemaat, met grootere tusschenruimten, door het aanleggen van pleinen, het planten van boomen, enz. moeten worden herbouwd. Ten behoeve der door den grooten brand ongelukkig gewordenen was tot dus verre bijeengezameld eene som van f 3843.10.

— Uit Frankfort schrijft het *Frankfurter Journal*, van den 27 dezer, als volgt: Naar wij uit eene goede bron vernemen, zou er in deze stad, ter overweging van alle Europeesche aangelegenheden, vooreerst een *congres van ministers* worden gehouden, en vervolgens in de maand Julij een *congres van al de Monarchen* plaats hebben.

Van den 2 Februarij. Gisteren en heden werd ter beurze veel gesproken van eene op handen zijnde provisionele schikking, waarbij de vrije vaart op de Schelde ook aan Engeland en Frankrijk voorloopig toegestaan en daarentegen het embargo opgeheven en de krijgsgevangenen vrijgelaten zouden worden; de tijd zal leeren, of deze geruchten al dan niet gegrond zijn; onze direkte berichten uit 's Hage geven ook wel op eene dergelijke uitkomst hoop, maar heeft men ons met geene zekerheid hieromtrent iets kunnen mededeelen.

— Ziet hier een uittreksel uit eenen brief, door een' vrijwilliger van de 2de afdeeling, gevangen te St. Omer, aan zijne familie te G. . . s geschreven:

»Ons hôtel is eene groote kazerne, die sedert lang onbewoond was, met eene ontelbare menigte ramen, waarvan de glasruiten zoo slecht gestopt of gebroken zijn, dat de scherpe koude winden er door huilen, en vooral des nachts eene akelige en rammelende muzijk maken; wij slapen thans op goede stroozakken, en als vriendschapsbetuigingen en complimenten ons den buik konden vullen, dan werden wij zoo vet als *John Falstaff* van *Shakespeare*; maar *nos amis les ennemis* (zoo als *Bernager* niet onaardig zegt) is een wonderlijk volkje, dienstvaardig, bereidwillig en vriendelijk; o! hunne woorden en plegtplegingen zijn zoo zoet als de heerlijke wijn, die in hun vaderland wast, en zoo glad, als de *olijf-olie* van *Proreuce*; maar, hunne *ratatouille* is zoo dun als pompwater, en zoo slaauw als de *gomma* van *Harinxma*, die men voor een zwakke borst gebruikt; — enfin! — ik wil u met geene *Jerémias* lastig vallen, de soldaat moet kunnen onthouwen, en geloof mij, wij zijn thans voortreffelijk in de gelegenheid, om die kunst tegen wil en dank te leeren. Wij zijn, God dank, echter gezond en opgeruimd van geest; wij wandelen door de stad, zingen, dansen, schermen, enz., maar dat alles kan de schelle stem van eene tweeëntwintigjarige maat niet tot zwijgen brengen, en zoo als de Fransen zeggen: *Ventre affamé n'a point d'oreilles*, maar men moet dit gewoon worden; ik behoeft u niet te zeggen, hoe menige zucht geslaakt wordt, om in onze heilige moerassen terug te keeren, waar daden meer gelden, dan woorden; onze eerste gedachte bij het ontwaken, onze laatste uitboezeming des avonds is aan het dierbaar Vaderland gewijd; de Fransen luisteren aandachtig als wij ons: *Wien Neerlandsch bloed*, enz. door koraal-stemmen zingen; een Fransche serjant heeft ons eene *meerle* gebragt, en verzocht, dien vogel ons geliefkoosd lied te leeren fluiten, en het Fransche beest begint de eerste toonen reeds te slaan.

Onze brave generaal en al onze officieren zijn welvarende en worden met zeer veel beleefdheid behandeld; doch wat de kapiteins en luitenanten betreft, die kunnen van hunne toelage als krijgsgevangenen ook geen *Champagne* drinken.

Wij hopen spoedig ons vaderland en onze geliefde betrekkingen weder te zien; een enkele handdruk van den eersten den besten Hollander, die mij door dit sprakeloos bewijs van zijn gevoel toevoegt: *Gij deelt uw' plicht*, zal mij duizendmaal aangenamer zijn, dan al dat: *cher camarade! jeune ami! brave soldat!* waar de veel belovende en weinig gevende Fransen zoo verkwistend mede zijn; alles schikt hier nog al, maar de slechte tabak kunnen wij maar niet gewoon worden, maar dat zal wel beteren, die gemeene knasser zal door den tijd zoo goed worden als *Varinas*. Ik zal, enz. enz.

Van den 3den. In partikuliere brieven uit Berlijn leest men, onder anderen, het volgende: Het gerucht, dat te Frankfort a. M. de geheele *Mainzer-Hof* gehuurd is voor den Prins *Talleyrand*, als willende hij die stad voor eenen geruimen tijd tot zijne verblijfplaats kiezen, vernieuwt en schijnt meerdere zekerheid te bekomen. Er worden reeds hier twee Staatsministers genoemd, van welke de eene zich naar Frankfort zoude begeven, indien het aldaar tot conferentiën en protokollen kwame. Des graven *Lecsi's* vertrek als Pruisisch gezant in Griekenland schijnt thans te zijn vastgesteld; hij zal eerlang met zijne gemalin, die de nicht eens bekenden Engelschen pairs en Staatsministers is, zijne reis derwaarts aannemen. Prins *August* van Pruisen wordt omstreeks het midden der aanstaande maand van zijne reis uit Italië terugverwachtd.

— Onder het opschrift: *De Hollandsche Natie en Koning Willem*, bevat het Fransche journaal *le Semeur* het volgende artikel, gedagteekend van Neuchâtel, den 5 Januarij 1833:

De algemeene oplettenheid van Europa is thans op Holland gevestigd. Dit, zulk eene nietige plek op de wereldkaart beslaande, land biedt aan alle verstandten belangrijke vraagstukken ter oplossing en groote onderwerpen tot overweging aan. De diplomaat poogt den sluier der toekomst te vinden, en vraagt zich zelven af, of eindelijk de kansen van den oorlog zullen paal en perk stellen aan die lang gerekte rij van protokollen, die niets anders hebben te weeg gebragt, dan afmattende walging voor sommigen, dan themata van hoogdravende uitgalmingen voor anderen.

De oorlogsman slaat den marsch der strijdvoerende legers gade, en berekent; hoe veel tijd er voor de twee magtvolste Staten van Europa zal vereischt worden, om de wet voor te schrijven aan eene kleine natie van kooplieden en visschers, die goedvindt, om, ten spijt van alle groote bataljons, eenen eigenen of nationalen wil te hebben. De wijsgeer vindt in Holland staatsburgers en bewondert, hoe eene handvol vrije mannen, eenen grond bewonende, die met uitstekend vernuft en zwaren arbeid aan de golven van den oceaan is ontwoerd, den algemeenen vrede of oorlog gedurende twee jaren heeft hangende gehouden; het vormt een nieuw hoofdstuk, met hetwelk de wijsgeer zich voorneemt zijn werk over de kleine oorzaken van groote uitwerkselen te verrijken. De republiek aanschouwt met genoegen het begin der worstelingen, omdat hij hoopt, dat het eerste in België losgebrande kanonschot weergalmen zal tot in de Finlandsche golf, en dat hetzelfde eenen algemeenen brand zal ontsteken, te midden van welken hij de Fransche republiek zal uitroepen.

Wat ons aangaat, eene andere kwestie, in derzelver beginsel meer verheven en in hare toepassing niet minder gewigtig, dan die van den diplomaat, van den oorlogsman of van den wijsgeer, houdt onze belangstelling gespannen. Wij trachten de oorzaken op te sporen van het groote zedelijk verschijsel, hetwelk door alle tijden henen, maar bij nitnemendheid in deze jongste twee jaren, de Hollandsche natie heeft aan den dag gelegd.

De schrijvers van iedere politieke kleur zijn genoodzaakt geweest, hulde te bieden aan den krachtvollen gemoedsaard, aan den standvastigen mood en aan de grootmoedige opofferingen van dit volk en van deszelfs Koning. De Hollanders hebben zich met eene eenstemmige geestvervoering rondom den troon geschaard, en de hardste ontheringen hebben hun weinig gekost ter handhaving van den nationalen roem. — Grootsche handelsondernemingen hebben moeten gestaakt worden; de Amsterdamsche zeehandelaars hebben, zonder eenigen schijn van misnoegen en gemor, zich zulks getroost. Er werd geld vereischt; de bankiers hebben zonder te aarzelen hetzelfde verschaft; nog zeer onlangs hebben zij in weinig dagen eene nieuwe leening van honderd millioenen guldens gesloten. Er was krijgsvolk noodig; de jonge lieden van alle klassen en rangen hebben hunne kantoren, akademien, hunne voorvaderlijke kasteelen of de ouderlijke stulp vaarwel gezegd, en zijn te wapen gesneld, om zich te scharen onder de banier des lieven vaderlands. En dit alles — zonderling verschijsel in onze eeuw! — is gescheid zonder hoogklinkende woorden, zonder pracht en praal, zonder snoeverij. Niets van uit de smaadschriften van 1793 opgewarmde hoogdravende redevoeringen, niets van op de Deutsche lierzangen van 1813 gekalkeerde proclamatiën. Holland is kalm, groot, gestreng en stilzwijgende gebleven, zelfs te midden der verhevenste edele daden van zelfopoffering; en dit zoo grootsch gedrag is niet het uitwerksel geweest van eene voorbijgaande geestverrukking; het heeft niet drie dagen geduurd, zoo als een electrieke schok, die een volk geweldig beroert, maar hetzelfde tot zijne vorige koude onverschilligheid laat terug zinken. Neen, ziedaar reeds twee jaren, gedurende welke Holland zich met gelatenheid aan de omstandigheden onderwerpt, zich de drukkendste lasten getroost, zich opoffert, zich geheel-en-al ten beste geeft voor een pleit, hetwelk het beschouwt als werkelijk verknocht met deszelfs eer en geluk.

Hoe dit zedelijk en tevens staatkundig verschijsel te verklaren, hetwelk niet meer aan onze eeuw, noch aan onze nieuwere maatschappelijke gebruiken schijnt te behoren? Het antwoord valt niet moeilijk te geven: het komt van daar, dat *Holland bewoond wordt door een Godvruchtig, door een Christelijk Volk*.

Denkt u in dit lanl waanwijze letterhelden, warrelgeesten zonder grondbeginselen, volksbedriegers zonder deugd, broodschrijvers zonder geweten, burgers zonder Godsvereering en eene zelfzuchtige volksmenigte, die naar iederen Godsdienstigen of staatkundigen windtogt den huik laat hangen, en zich door verachtelijke vleijers laat bij den neus rondleiden en tot oproer aanzetten, meenende door aan woeste driften bot te vieren, hunne vaderlandsliefte, door eene blinde woede de waardigheid der natie te doen blijken; alsdan zult gij een tafereel voor oogen hebben, geheel-en-al verschillende van datgene, hetwelk het Hollandsche volk aanbiedt. Gij zult dan de partijen elkander zien verscheuren, en alleenlijk voor een oogenblik zich vereenigen, om de Regering omverre te stooten. De eenen zullen van de

het vaderland treffende rampslagen gebruik maken, om eene republiek te vestigen; de anderen om hante privilege uit den dooden op te wekken. Het opperhoofd van den Staat zal ten doel staan aan de verfoeilijkste beleedigen. De wetten zullen miskend, verkracht, in het slijk vertrappt worden. Door een schrikbewind-stelsel zal men nationale geestdrift, en door de razernij van een nieuw fanatisme volkskracht willen verwekken. Het zal het Frankrijk van 1793, het met moederschavotten overdekte, het zich in het bloed van deszelfs edelste burgers badende Frankrijk, het door de bedreigingen en de logentaal zijner proconsuls op de grenzen gevoerde Frankrijk, het niet patriotsche, maar dolzinnige Frankrijk zijn; wel krijgshaftig en ridderlijk fier, omdat het zulks altijd is, maar woest verscheurend in deszelfs laagste volksheffe uitgeborsten tegen al wat groot en edel is.

De Hollandsche natie daarentegen dankt aan hare Godvruchtige beginselen, en aan de daardoor onder haar gevormde zeden, die verhevene en kalme houding, welke zij in de jongste door haar verduurde hagedijle kansbeslissing heeft doen blijken. Haar Koning is zelf een godvruchtig man, hij schroomt niet tot zijn volk te spreken van de Goddelijke Voorzienigheid; in tegendeel hecht hij er aan, het lot zijns lands te stellen onder de hoede des ALLERHOOGSTEN. Elken Zondag ziet men hem, met de ringsten zijner onderdanen, ten tempel optreden, om den Schepper te vereeren, die alle dingen bestuurt, den VERLOSSER te aanbidden, die aan de nederigen van harte de poorten des Hemels ontsluit.

Wel verre van hierin een ontwerp tot spottendheid tegen hunnen Koning te vinden, zoo als de Parijssche dagbladen het *Lodewijk Philippus* hebben verweten, dat hij zich ter kerk van St. Roch had begeven, rekenen de Hollanders hem zulks tot eene eer aan, en zij eerbiedigen hem te meer, naar mate zij in hem eene meer ware en meer hartgrondige godsvrucht opmerken; zij zijn met den goeden geest bezielde te erkennen, dat het geloof geene huichelarij, de godsvrucht geene dweepende partijwoede is. Een schrijver, die bij hen de heilige leerbegrippen van het Christendom zoude willen bespotten, zoude zich het anathema der natie op den hals halen.

ZEELAND den 30 Januarij.

(Part. corresp.) Men verneemt, dat gisteren te Vlissingen de order is uitgevaardigd, om de handelsschepen *aller Natien*, die der *Engelsche, Fransche en Belgische* alleen uitgezonderd, vrij en ongehindert de Schelde op en af te laten zeilen.

De organisatie van den 2den ban der schutterij en van den landstorm zal weldra gedaan zijn; de reeds opgeschrevene en gesigneerde landstorm voor de provincie Zeeland is 21,000 man sterk en zal spoedig in den wapenhandel worden geoefend.

In Zeeuwsch-Vlaanderen is volstrekt geen nieuws, alles is daar rustig, echter ten uiterste waakzaam.

LILLO den 30 Januarij.

(Partik. corresp.) Hier is alles stil en de eene dag gelijkt aan den anderen; van tijd tot tijd ontvangt en zendt men parlementaires, wier missien echter over onbelangrijke zaken loopen. Onlangs vroeg, bij zoodanige gelegenheid, een Belgisch officier van gezondheid aan den parlementerenden officier der marine, of de officieren van dat wapen bij ons ook twee epauletten droegen even als bij hen. — *Heeft België dan ook eene zeemagt? zij hebben dezelve nergens ontmoet*, was het antwoord, waarop de vrager vertrok.

De werkzaamheden aan de Kruisschans maken vorderingen; wij ontdekken palissaderingen en onderscheidene schietgaten (embrasures); of dit werk gemonteerd is, durf ik met geene zekerheid bepalen.

De rivier was dezen morgen geheel van ijs, voor de forten, bevrijd, zoodat de correspondentie weder meer geregeld geschiedt.

Gisteren is aan de zijde van het dorp Doel, door de aldaar geplaatste Belgische posten, weder op eene voorbij varende sloep gevuerd; de officieren van hunne zijde beweren, dat hier tegen de strengste orders zijn uitgevaardigd; dan, men ziet, in hoe ver dezelve worden opgevolgd.

UIT HET LEGER TE VELDE (boven BREDA) den 31 Januarij.

(Partik. corresp.) Hoewel het vochtige en veranderlijke weder, dat wij sinds eenige dagen hebben, ons in den beginne deed vreezen, dat de zieken bij het leger aanmerkelijk zouden vermeederen, kunnen wij echter thans melden, dat deze vrees niet verwezenlijkt is, aangezien slechts weinige korpsen thans meer zieken tellen, dan in den beginne dezes jaars, en dan is dit meerder getal nog bijna van geene betekenis.

De heden ontvangene berigten van de Belgische grenzen verzekeren, dat de Belgische troepen allengskens de kantonnementen op onze frontieren verlaten en men reeds tot het verminderen der kavallerie is overgegaan; ook zouden eerlang al de troepen hunne garnizoenen betrekken, en niet meer, zoo als tot nu toe plaats had, bij de burgers ten platte lande ingekwartierd blijven. Men sprak er echter van, dat er tegen het voorjaar een kamp in de omstreken van Diest zoude opgeslagen worden.

DORDRECHT den 30 Januarij.

In het ijs is, sedert onzen vorigen, weinig verandering te bespeuren. Hoe zeer langzaam afnemende, en voor voetgangers niet dan met het grootste levensgevaar te passeren, blijft het tot heden zoowel voor deze stad als in de Kil nog onbewegelijk zitten.

Volgens een partikulier bericht uit St. Omer, is onze stadgenoot *Albertus Everts*, oud 23 jaren; met de 14de afdeeling te Nijmegen in garnizoen gelegen hebbende, doch van daar, op zijn verzoek, als vrijwilliger naar het kasteel van Antwerpen vertrokken, ter zake dat hij, na de overgave van het kasteel, eenen in de gracht gevallen Franschen kapitein, die anders had moeten verdrinken, nasprong en met eigen gevaar het leven redde, door Koning *Lodewijk Philips* begiftigd met het Fransche ridderkruis. Wij kunnen hier bijvoegen, dat die jonge mensch ook, wegens betoonde dapperheid in twee uitvallen staande de belegering, waarbij hij zich telkens als vrijwilliger had aangeboden, voorgedragen is, om door onzen Koning met de militaire Willems-orde vereerd te worden.

's HERTOGENBOSCH den 31 Januarij.

In den nacht van den 27 dezer, omtrent half twee, ontstond er brand in de gemeente Waalwijk, in het huis van *Simon van der Ploeg*, welke zoodanig toenam, dat hetzelfde, met nagenoeg alle zich daarin bevindende huismeeubelen en die van nog vier andere huisgezinnen, in hetzelfde woonachtig, niettegenstaande alle spoedige aangebrachte hulp, geheel is uitgebrand; terwijl bijna al de kleedingstukken en wapenen van elf aldaar in kwartier zijnde militairen mede eene prooi der vlammen zijn geworden; daar sommigen van hen, als het ware naakt, met levensgevaar en deerlijk gebrand, uit het huis moesten vlugten.

Dan, hoe verschrikkelijk de brand ook in zijnen oorsprong en noodlottig in de gevolgen voor de gemeente had kunnen zijn, is het echter aan den onvermoeiden ijver in het bestaan en met goed gevolg bezigen der blusmiddelen alhier aanwezig, en door de krachtige en moedige medewerking der in deze gemeente gekantonneerde manschappen van het 1ste bat. 17de afd. infanterie, aangemoedigd door derzelver edele hoofd- en verdere officieren, echter gelukt, de zoo dicht belende huizen, welke met stroo en riet gedekt zijn, en schier met vuur als overdekt waren, voor denzelven te behoeden, kunnende tevens niet genoegzaam geroemd worden de orde en onverschrokkenheid, welke de militairen, de spuitgasten en alle andere ter hulp toegesnelde burgers van alle standen hebben aan den dag gelegd, tot stuiting van dezen vreeselijk dreigenden brand. De schade, door dezen brand veroorzaakt, wordt berekend op f 3826,00. Het huis was voor brandschade gewaarborgd.

HAARLEM den 2 Februarij.

Prins *Leopold* heeft het besluit, waarbij de vesting Antwerpen in staat van beleg is verklaard, opgeheven. Omtrent de stad Gent, welke geene vesting is, schijnt dergelijk besluit in stand te worden gehouden. Aldaar hebben eenige revolutionairen een genootschap gevormd, ten oogmerk hebbende, om de pogingen dergenen, welke wilens zijn, om van België eene onderwetsche monarchie te maken, te verijdelen; — om de tweedragt tusschen de bevorderaars der omwenteling, die in Vlaanderen zeer schijnt toe te nemen, te doen ophouden; — om de Belgische onafhankelijkheid en vrijheden te bewaren, — en wat des meer zij. De lieden, welke zich met dien arbeid belasten, zijn de heeren *Coppens, Dubosch, Splithoren, Hellebaut*, enz.

UTRECHT den 2 Februarij.

Te Femmes Buitendijk leeft thans een man, genaamd *Dirk Fredenburg*, een vermaard chirurgijn, welke de praktijk eerst te Loosdrecht, vervolgens te Hilversum en eindelijk te Naarden uitgeoefend heeft tot in zijn 90ste jaar, en welke den 2 Februarij den hoogen ouderdom van 100 volle jaren heeft bereikt. Hij heeft nog het gebruik zijner verstandsvormogens. — Als iets bijzonders omtrent zijne levenswijze is op te merken, dat hij tot in zijn 84ste jaar nooit eenigen sterken drank, *hoegenaamd, had geproefd*, en hij zich had voorgenomen, zulks tot zijnen dood toe vol te houden; doch, toen zijn gebit zoo slecht werd, dat hij de spijzen niet behoorlijk kon vermalen, vond hij zich genoodzaakt, ter versterking van de maag 's morgens een weinig *conjac-brandewijn* te gebruiken. Thans eet hij nog zoo smakelijk, alsof hij een man van 60 jaren was.

GRONINGEN den 4 Februarij.

Uittreksel uit eenen brief van twee Israelietische ooms, in Hamburg, aan hunne twee neren, dienende bij het Nederlandsche leger, d. d. 30 Januarij 1833. Aangenaam was het ons, uit uw schrijven der vorige maand te zien, dat gij u in den besten welstand bevindt. Dat het leven in het kamp, waar men des nachts geen gerusten slaap geniet, en zich dagelijks tot eene attaque moet gereed houden, niet het aangenaamste is, gelooven wij gereedelijk, en geen wonder dus, dat gij een einde aan dit leven wenscht; de toekomst zal u echter leeren, dat juist deze omstandigheid en ondervinding u in uwen toekomstigen levensloop van veel nut zullen zijn,

en in rijpere jaren zult gij het nog als eene genotene weldaad betrachten. Immers gij zijt jong, gezond en sterk, en wat meer zegt, gij strijdt voor eenen regtvaardigen, braven en hooggeschaten Koning en een dierbaar Vaderland; en alles, wat men hiervoor doet, is nog te weinig.

Waren wij ongehuwd, voorzeker wij zouden geen oogenblik aarzelen, goed en bloed voor den regtvaardigen Koning van Nederland veil te hebben; — waren onze zonen groot, voorlang reeds zouden zij zich in uwe gelederen geschaard hebben. Wij herhalen dus onze vorige les: houdt u dapper en braaf; weest onvermoeid en opmerkzaam; volgt zonder tegenspraak en onvoorwaardelijk uwe supérieuren (officieren), en moet het zijn, houdt dan tot den laatsten man stand. — Als de zaak eindelijk is, en gij nu eervol ontslag bekomen hebt, dan zullen wij zien, wat wij voor de toekomst voor u doen kunnen. Komt echter uw gedrag, onverhoopt, niet met dezen onzen wensch overeen, dan moet gij ons niet meer uwe ooms noemen.

God neme den Koning *Willem van Oranje* in zijne heilige hoede!

WEERKUNDIG OVERZICHT OVER DE MAAND JANUARIJ 1833, bij het Genootschap ter bevordering der Natuurkundige Wetenschappen te Groningen ingezonden uit de OUDE PEKEL-A.

BAROMETER.				THERMOMETER.			
Hoogste stand.	Laagste stand.	Vershil.	Gemiddelde hoogte.	Hoogste stand.	Laagste stand.	Vershil.	Gemiddelde hoogte.
29.10½, d. 8, geheele dag.	28.6½, d. 31, 's morgens.	1 d. 4 l.	29d.5.22l.	42°, den 16.	14°, d. 6 en 11 's morg.	28°.	29° 40.

LUCHTSGESTELDHEID.			
Mistig	40 malen.	Daarenboven, buiten de gewone waarnemingen, 4 malen sneeuw, echter zeer weinig.	Eene zeer mistige, anders drooge en matig koude maand, met vele schoone dagen. Slechts éénmaal viel er een weinig regen.
Helder	32 —		
Betrokken	16 —		
Bewolkt	4 —		
Regen	1 —		

WINDSGESTELDHEID.			
Tusschen Z. en W. (vlak W. daaronder gerekend)	31 malen.	Stil	38 malen.
— Z. — O. (— Z. —)	22 —	Zachte wind	31 —
— N. — O. (— O. —)	26 —	Windig	23 —
— N. — W. (— N. —)	14 —	Hevige wind	1 —

De *Barometer* teekende meest altijd hoog (slechts 10 malen van de 93 waarnemingen beneden 29 dm.), ja hooger, dan in de schoone Januarijmaand van 1832. Alleen in de laatste 4 dagen daalde dezelve aanmerkelijk en was toen zeer veranderlijk, even gelijk het winds- en luchts-gestel in het algemeen: zoo had er van den 27sten op den 28sten eene sterke daling plaats van 2½ l. en kort daarop eene schielijke rijzing, mede van 2½ l., op den 31sten tusschen de morgen- en middagwaarnemingen.

De *Thermometer* was doorgaans gelijkmatig en, voor Januarij gerekend, meestentijd vrij hoog, zonder spoedige rijzing of daling; de sterkste daling was van 14° op den 25sten, toen de wind bedaarde en van O.-Z.-O. naar het Z.-t.-W. was gelopen; den volgenden dag, den 26sten, was de sterkste rijzing van 15° tusschen de morgen- en middagwaarnemingen. Behalve de 6 eerste dagen, teekende de *Thermometer* op den middag zelden beneden het vriespunt.

De *Hoofdwind* was van den 1sten—23sten *Oostelijk*, echter meer naar het N. dan Z. hellende, van den 24sten—31sten juist het tegenovergestelde, *Westelijk*, meer intusschen naar het Z. dan naar het N. hellende.

MISSTELLING. In het Resultaat der Weerkundige Waarnemingen over 1832 staat voor de maand Januarij de gemiddelde hoogte des Barometers genoteerd op 29 dm. 5,42 l.; moet zijn 29 d. 2,83 l.

Bij de KOMMISSIE voor het Fonds voor onze Krijgslieden en Schepelingen op of bij het Kasteel van Antwerpen is weder met dankbaarheid ontvangen:

Door tusschenkomst van den Heer Notaris van ROIJEN en medewerking van den Weleerw. Heer W. JANSONIUS en den Rijks ontvanger BOUMA, van een deel der ingezetenen te *Uskvert f 71 — 30.*

Voorts bij Ds. SCHIM VAN DER LOEFF, van N. N. f 10.

TEN VOORDEELE DER GEKWETSTEN.

Met genoegen vernemen wij, dat door H. K. K. H. Mevrouw de Prinses van Oranje eene Loterij van vrouwelijke kunst-handwerken is opgericht, waarvan de opbrengst ten behoeve onzer gekwetste krijgslieden der zee- en landmagt zal strekken. Hoogstderzelver liefdadige bemoeijng tot verzachting van het lot der ongelukkigen gaarne naar vermogen willende bevorderen, noodigen wij bij deze onze vrouwelijke stadgenooten uit, om ons tot dit goede doel de behulpzame hand te bieden, en hetgene zij hiertoe mogten willen vervaardigen en schenken, aan eene der ondergeteekenden vrachtfrij in te zenden. Zoodra er een genoegzaam voorraad van stukken bijeen zal zijn, zullen dezelve naar 's Gravenhage aan H. K. K. H. worden overgezonden; en, vóór het afzenden der voorwerpen, zal elk, die er eene bijdrage voor geleverd heeft, tot bezigtiging derzelve op een daartoe in deze Courant te bepalen dag worden uitgenoodigd. Dewijl echter spoed de waarde der hulp verdubbelt, verzoeken wij de stukken vóór, of uiterlijk op den 24 dezer te mogen ontvangen, daar alsdan de Loterij gesloten zal zijn.

Van alle kanten reeds kwamen er gedurig geldelijke bijdragen in voor onze ongelukkige, lijdende, aan het barbaarsch geweld maar al te weedaardig opgeofferde landgenooten. Groninger vrouwen en maagden! zoudt ook gij niet iets voor hen willen doen? gij niet willen toonen, dat de menselijkheid, daar ginds, aan de boorden der Schelde, zoo vreeselijk gehoond en vertrappt, in uwe harten nog eene wijkplaats heeft gevonden, en hier werkzaam blijft in weldoen? En zoude de gelegenheid, om aan onze edele Vorstin, welke nog slechts weinige maanden geleden, in het uur van nood, toen de *cholera* rondwaarde binnen onze muren, door eene zoo ruime, waarlijk Vorstelijke gift, aan Groningers lijdende ingezetenen hare zorgende, werkdadige menschenmin bewees, — zoude de gelegenheid, om haar een blijk van erkentelijkheid voor die krachtige hulp en liefderlijke zorg te geven, door ons onachtzaam worden voorbijgegaan? Neen voorzeker! — gretig zal zij door velen worden aangegrepen. Wie alléén niets of weinig kan doen, verbinde zich daartoe met anderen; des te beter en te spoediger zullen de pogingen gelukken. Alle mogelijke handwerken worden aangenomen.

Met vertrouwen roepen wij dan nu wederom uwe welwillende medewerking in, terwijl wij de hoop voeden, ons ook ditmaal in dat vertrouwen niet te leu gesteld te zullen zien.

G. A. L. VAN SWINDEREN,
geb. VAN DER MERWEDE.
S. BROUWER, geb. CATS.
De Jufvrouwen DE RANITZ.
De Freules VAN IMHOFF.
C. CREMERS.
De Freules VAN SWINDEREN.
S. P. BAART DE LA FAILLE.

GRONINGEN
den 4 Februarij 1833.

** De SPREEKBEURTEN BIJ HET GENOOTSCHAP: TER BEIORDERING DER NATUURKUNDIGE WETENSCHAPPEN, worden in deze maand vervuld:
Op Morgen, Woensdag, den 6 Februarij, door Prof. van HALL en Dr. REILINGH.

— 20 — — — — SEBASTIAN en den Heer J. VAN CLEEFF.
— 27 — — — — in eene openlijke Vergadering, bij gelegenheid van het Verjaringsfeest des Genootschaps, door Prof. S. STRATINGH, Ez., en Prof. TH. VAN SWINDEREN.

** OPENLIJKE VERGADERING VAN HET DEPARTEMENT GRONINGEN der Maatschappij: Tot Nut van 't Algemeen, op Woensdag, den 13 Februarij 1833, des avonds te 6 uren, in de Concertzaal. — Redevoering, Bijdrage.

** De Kastelein J. S. BONTEKOE verwittigt bij deze de Leden van de SOCIETEIT EENDRAGT, dat de Heer S. LANTINGA, op Woensdag, den 6 dezer, des avonds te 7 uren, ten zijnen Huize, op de Societeits-Zaal, zijne Kunstalenten van MIMIEK en BUIKSPRAAK zal laten hooren, geheel en alleen voor de Leden van opgemelde Societeit en derzelver Dames; — zijnde de Entrée bepaald op 50 Cents per persoon.

GRONINGEN
den 4 Februarij 1833.

** GRONINGEN den 29 Januarij 1833. Heden verlost van eene welgeschapene DOCHTER C. M. C. DIEPHUIS, Echtgenoot van H. BEEKHUIS DAMSTÉ.

** Heden beviel mijne geliefde Echtgenoot JOHANNA MULDER zeer spoedig van eene DOCHTER.

GRONINGEN
den 31 Januarij 1833.

** Heden morgen beviel door Gods goedheid van eenen welgeschapenen ZOON A. E. BONTKES, geliefde Echtgenoot van

SCHHEMDA
den 31 Januarij 1833.

B. M. BARLAGEN.

